

Czwartek, 14 września 2017 r.

Lb 21, 4b-9; Flp 2, 6-11; J 3, 13-17

Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

• *Syna swego Jednorodzonego dał...*

Prześladowcy Jezusa byli przekonani, że odnieśli zwycięstwo – pozbyli się Tego, którego czyny i słowa uznali za przeszkodę w realizacji swych planów. Okazało się jednak, że krzyż jest ich porażką – a zwycięstwem Jezusa. W dzisiejsze święto wpatrujemy się w zwycięskiego Chrystusa wywyższonego na krzyżu. To nie przypadek, że jedna z Ewangelii odczytywanych w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata ukazuje naszego Pana umierającego na krzyżu.

Wychowawcy spotykają się dość często z sytuacją, w której dzieci i młodzież nie potrafią przyjmować niepowodzeń. Nie umieją na przykład pogodzić się ze słabszą oceną czy przegraną w sportowej rywalizacji. Nieumiejętność zmierzenia się z takimi sytuacjami w późniejszym życiu może przejawiać się w coraz poważniejszej, niebezpiecznej postaci. Wydaje się, że przygotowanie dziecka na takie chwile jest ważnym zadaniem stojącym przed rodzicami i wychowawcami. Warto pamiętać, że w sytuacji zderzenia się z własną słabością i niepowodzeniem, stoimy przed szansą, która jeśli dobrze ją przeżyjemy, stanie się dużym krokiem na drodze naszego rozwoju. Sir John Templeton w książce „Uniwersalne prawa życia” zawierającej wiele cennych życiowych wskazówek, podaje przykłady takich sytuacji: „John Bunyan napisał słynną *Wędrowkę pielgrzyma* w więzieniu, angielska pielęgniarka i działaczka społeczna Florence Nightingale przeprowadziła reformę systemu szpitali w Anglii z łóżka, do którego przykuła ją ciężka choroba; Ludwik Pasteur połowicznie sparaliżowany i narażony na udar mózgu nie ustawał w przeprowadzeniu ataków na chorobę. Kolumb myślał, że poniósł klęskę nie odkrywając Indii a odkrył Amerykę (...) gdy odkrył Amerykę nie szukał nowego świata tylko szybszej drogi do Indii - tak już jest z odkrywcami”.¹

Najwspanialszym i najbardziej przekonującym świadectwem jest tu zwycięstwo odniesione przez Chrystusa w chwili, która wielu wydawała się Jego przegraną. Maryja w swym sercu zgodziła się na przyjęcie cierpienia swego Syna, bo wiedziała, że dzięki temu dokonają się większe rzeczy. Prośmy Ją, abyśmy zrozumieli, że nie da się przejść przez życie bez cierpienia, a nasze życiowe kryzysy potrafili przeżywać jako szansę. Módlmy się, byśmy w takim duchu potrafili kształtować serca naszych wychowanków.

¹ J. Templeton, *Uniwersalne prawa życia*, Kraków 2013, s. 183.

Modlitwa wiernych

Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Prośmy dobrego Ojca, byśmy otworzyli się na owoce zbawczej ofiary Chrystusa:

1. Boże, polecamy Twojej opiece papieża Franciszka, spraw, by jego wołanie o pokój i wzajemną miłość dotarło do wszystkich serc i spotkało się z otwartym przyjęciem. ***Ciebie prosimy...***
2. Boże, weź w opiekę rodziny dotknięte cierpieniem związanym z niezgodą, nadużywaniem alkoholu, nieposzanowaniem jedności małżeńskiej – ulecz swą łaską wszystkie zranienia spowodowane brakiem wzajemnej miłości.
3. Boże, oddajemy Ci dzieci i młodzież, przed którymi otwiera się droga dojrzałego życia, spraw, by dzięki świadectwu rodziców, duszpasterzy i wychowawców dobrze przygotowali się do wyzwań dorosłości.
4. Boże, wejrzyj na wszystkich dotkniętych krzyżem choroby, pomóż im włączyć ich cierpienia w Twoją zbawczą ofiarę.
5. Boże, otwórz bramy nieba przed naszymi bliźnimi, którzy poprzedzili nas na drogach ziemskiego pielgrzymowania.
6. Boże, pomóż nam, tu zgromadzonym, w naśladowaniu Twojego Syna, który przyjął postać Sługi.

Panie, dobry Ojcze, dziękujemy Ci, że dałeś nam swego Syna, abyśmy mieli życie wieczne. Pozwól nam się z Tobą zjednoczyć teraz i wieczności.